

ABVV

FGTB

BXL

ACTIVITEITEN- VERSLAG VAN ABVV-BRUSSEL

2024 - 2026

Inhoudstafel

Een nieuwe mandaattermijn in een context van sociale en politieke crisis	3
Een aantreden op een scharniermoment	3
Brussel in een politieke impasse	4
Weerstand bieden en alternatieven ontwikkelen	5
Vakbondsmobilisaties en krachtsverhoudingen	6
In actie tegen bezuinigingen en sociale afbraak	6
De strijd voor gelijkheid en democratie versterken	9
Een front tegen extreemrechts	9
Een levendige feministische strijd	10
Een nieuwe generatie militanten opleiden en mobiliseren	11
Een ongekende mobilisatie tegen de uitsluitingen van de werkloosheid	12
Een ingrijpende hervorming met verstrekkende gevolgen	12
Informeren, beschermen, mobiliseren	13
Een transversale vakbondsmobilisatie	14
Sociaal overleg en belangenbehartiging in Brussel	16
Rode lijnen en syndicale standpunten	16
Een verborgen institutionele hervorming	17
De rol van ABVV-Brussel in het gewestelijk overleg	18
Aan het roer bij Brupartners	18
Syndicale waakzaamheid tegenover de nieuwe Brusselse regering	20
Onze communicatiemiddelen vernieuwen	21
Uitbreiding van de activiteiten van CEPAG Brussel	26
De cel Gelijkheid-Diversiteit die almaar sterker opkomt tegen ongelijkheid op het werk	27
Beter onthalen en beter doorverwijzen	27
Besluit	29

Een nieuwe mandaattermijn in een context van sociale en politieke crisis

---

Een aantreden op een scharniermoment

Onze nieuwe algemeen secretaris, Florence Lepoivre, is op 1 mei 2024 in functie getreden. Een zeer symbolische datum voor onze organisatie. Een zonnige 1 mei vol ontmoetingen en militante fierheid, maar ook een dag van politieke strijd, een maand voor belangrijke verkiezingen: federale, gewestelijke, Europese en gemeentelijke.

ABVV-Brussel had op 24 april 2024 haar politiek memorandum voor de gewestelijke verkiezingen goedgekeurd.

Dit memorandum had een duidelijke doelstelling: de levensvatbaarheid van het gewest waarborgen en pleiten voor een rechtvaardige sociaaleconomische ontwikkeling ten dienste van iedereen.

Dit sloot aan bij onze perspectiefresoluties die tijdens het congres van 2022 waren goedgekeurd en die van de strijd tegen de precariteit een centraal element maakte in onze syndicale oriëntatie.

En het was allesbehalve een abstracte tekst. De volgende concrete vaststellingen vormden de basis ervan:

- een voortdurende achteruitgang van de arbeidsvoorwaarden in Brussel als gevolg van flexibilisering, activering, algemene concurrentie en sociale dumping
- toenemende moeilijkheden om te leven in de stad, op het gebied van huisvesting, gezondheidszorg, mobiliteit en onderwijs
- aanhoudende en toenemende ongelijkheid, met name voor vrouwen, jongeren en werknemers van buitenlandse afkomst.

Brussel in een politieke impasse

Toen kwamen de verkiezingen van juni 2024. En daarmee ontstond een situatie vol contrasten.

Op federaal niveau wist rechts zich snel te organiseren om een regering te vormen met een ongekend programma van sociale achteruitgang.

Op Brussels niveau daarentegen was de situatie anders: Brussel is niet naar rechts opgeschoven. De progressieve krachten bleven er in de meerderheid.

Maar deze mogelijkheid werd maandenlang gedwarsboomd door een MR-formateur die er niet in slaagde een meerderheid te vormen, en door een eindeloze politieke crisis, waarvan de gevolgen voor de Brusselaars heel concreet waren.

Het resultaat is bekend: een Gewest dat meer dan een jaar in lopende zaken verkeerde, een begroting op basis van voorlopige twaalfden, een wervingsstop bij de overheid en twijfels over de financiering van de non-profitsector, beleidsmaatregelen in vertraging, uitgestelde of geannuleerde investeringen, feitelijke bezuinigingen zonder echte politieke sturing, en vooral een structureel onvermogen om Brussel voor te bereiden op de gevolgen van de antisociale beslissingen op federaal niveau.

De Brusselse regering werd uiteindelijk pas op 12 februari 2026 gevormd, na een crisis van 613 dagen. Ondertussen is de sociale schade pijnlijk voelbaar.

Weerstand bieden en alternatieven ontwikkelen

Maar het feit dat er geen Brusselse regering was, betekende niet dat ABVV-Brussel werkloos toekeek. Integendeel.

We hebben al onze krachten ingezet op twee fronten:

1. Door rechtstreeks verzet tegen het asociale beleid van de Arizona-regering: op straat, via acties, bij mobilisaties en in de media.
2. Tegelijkertijd zijn we begonnen met een grondig politiek, syndicaal en technisch werk om in Brussel alternatieve antwoorden aan te dragen, een zo progressief mogelijke gewestelijke meerderheid te verdedigen en de gevolgen van de federale hervormingen zoveel mogelijk te beperken. In die geest hebben we de oproep voor een progressieve alliantie in Brussel gesteund.

In diezelfde geest hebben we tijdens de gewestelijke onderhandelingen publiekelijk stelling genomen, met name via onze duidelijke boodschap van 6 februari 2026: een regering tegen elke prijs? Nee.

Omdat we niet alleen een regering wilden. We wilden een beleidskeuzes die recht doen aan de sociale noden van de Brusselaars.

Vakbondsmobilisaties en krachtsverhoudingen

In actie tegen bezuinigingen en sociale afbraak

Als reactie op het Arizona-beleid hebben we niet alleen analyses of persberichten opgesteld.

ABVV-Brussel heeft de straat ingenomen, bij de stakingspiketten, bij de wegblokkades, in de betogingen, bij alle acties die de krachtsverhoudingen hebben opgebouwd.

Want deze regering heeft geen eenmalige hervorming doorgevoerd.

Ze heeft een algemeen front tegen de werkwereld geopend: aanvallen op de pensioenen, meer flexibiliteit, druk op de lonen, bedreiging van de indexering, bezuinigingen ten koste van werkzoekenden, gepensioneerden, de openbare diensten en de non-profitsector.

En, zoals zo vaak, staan vrouwen in de frontlinie.

Het bezuinigingsbeleid treft in de eerste plaats degenen met de meest gefragmenteerde loopbanen, opgelegde deeltijdse banen, de laagste lonen en de meest kwetsbare pensioenen.

ABVV-Brussel heeft dan ook volop deelgenomen aan de federale mobilisatie.

Op **31 maart 2025**, tijdens de algemene staking, hebben we gereageerd op de talrijke en aanhoudende aanvallen van de Arizonaregering.

Op **14 oktober 2025** trokken meer dan 120.000 mensen door de straten van Brussel. Deze betoging overtrof alle verwachtingen. Ze heeft een duidelijke boodschap gegeven: nee tegen de afbraak van de sociale zekerheid, ja voor een rechtvaardige en solidaire samenleving.

In november luidde de Novemberoproep die leidde tot drie stakingsdagen en acties in gemeenschappelijk vakbondsfront een nieuwe fase in. Op **24, 25 en 26 november** hebben de werknemers in de publieke en private sector laten zien dat de woede niet afnam.

Op **23 november** hebben we ook opgeroepen om massaal deel te nemen aan de Mirabal-betoging tegen seksistisch geweld, omdat sociale rechten en vrouwenrechten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Op **26 januari** werd er een solidariteitsactie georganiseerd om het openbaar spoorvervoer te verdedigen tegen de aanvallen van de Arizonaregering. Want als men vandaag het spoorwegpersoneel aanvalt, zullen morgen alle openbare diensten worden aangevallen.

Achter de aanvallen op het spoor tekent zich een maatschappijvisie af: minder openbare diensten, meer marktlogica, meer onzekerheid. En die strijd daartegen is ook de onze .

Op **12 februari 2026** hebben we blokkades van industriezones georganiseerd in Anderlecht en Neder-over-Heembeek. Vervolgens werd op initiatief van ABVV-Brussel een vakbondsbijeenkomst georganiseerd voor de Nationale Bank.

Meer dan duizend vakbondsdelegaties kwamen daar samen om het beleid van de Arizonaregering aan de kaak te stellen, maar ook de herhaalde standpunten van de gouverneur van de Nationale Bank die zich tegen de automatische loonindexering kantte.

Ook daar was de boodschap duidelijk: we zullen niet toestaan dat degenen die de werknemers de rekening voor de crisis willen laten betalen, hun zin krijgen.

Op **12 maart 2026** kwamen opnieuw meer dan 100.000 mensen op straat in Brussel. Werknemers, gepensioneerden, jongeren, militanten uit het maatschappelijk middenveld: allen herinnerden eraan dat er op sociale zekerheid, pensioenen, de index, arbeidsvoorwaarden en koopkracht niet dienen om op te besparen.

En de mobilisatie zwakt niet af. Op **12 mei** jongstleden trokken opnieuw meer dan 60.000 mensen door de straten van Brussel om te protesteren tegen het beleid van de Arizonaregering.

Een nieuwe krachtmeting die één ding bevestigt: de werkende klasse geeft zich niet gewonnen tegenover dit sociale offensief.

Want tegenover Arizona hebben niet genoeg aan alleen verontwaardiging. We hebben een standvastige krachtsverhouding nodig.

Geen bezuinigingen in essentiële sectoren

Deze strijd hebben we ook gevoerd om de Brusselse non-profitsector te verdedigen.

Want achter dat woord 'non-profit' gaan vrouwen en mannen schuil die de samenleving draaiende houden.

Er zijn de ziekenhuizen, de rusthuizen, de OCMW's, het welzijn, de socio-professionele inschakeling, de cultuur, het onderwijs en de begeleidingsdiensten.

Er zijn essentiële beroepen die vaak onzichtbaar zijn, vaak door vrouwen worden uitgeoefend en maar al te vaak tot uitputting leiden.

Op **7 november 2024** en vervolgens op **22 mei 2025** gingen meer dan 30.000 werknemers en werknemers de straat op om respect, middelen en echte erkenning te eisen.

Hun boodschap was duidelijk: je kunt van deze sectoren niet verlangen dat ze de sociale schade herstellen terwijl je ze tegelijkertijd de middelen ontzegt.

Op **23 januari 2026** verzamelden zich opnieuw enkele honderden werknemers en werknemers uit de psycho-medisch-sociale sector voor het Brusselse Parlement.

Met pannengeroffel, trommels en megafoons herinnerden ze eraan dat de non-profitsector een essentiële buffer vormt tegen sociale afbraak.

Maar een buffer moet worden onderhouden. Hij moet worden versterkt. Hij mag niet worden afgebroken door bezuinigingen.

Op **9 april 2026** hebben duizenden leerkrachten, studenten, werknemers in de non-profitsector en de cultuursector gedemonstreerd tegen het bezuinigingsbeleid van de MR/Engagés-regering van de Federatie Wallonië-Brussel en de Arizonaregering, maar ook tegen de geplande bezuinigingsmaatregelen van de Brusselse minister van Werk, Laurent Hublet, op de subsidies voor gesubsidieerde contractuele medewerkers, de ge-co's.

Deze mobilisaties wezen op eenzelfde essentieel punt: we zullen de samenleving niet weer op de rails krijgen door onderwijs, cultuur, sociale voorzieningen en openbare diensten op te offeren.

Wat we nodig hebben, zijn investeringen, geen bezuinigingen.

En deze acties hebben al vruchten afgeworpen. De Brusselse regering is met name teruggekomen op de bezuinigingen die de minister van Werk in de non-profitsector had aangekondigd op de ge-co-banen, mede dankzij onze inzet binnen het beheerscomité van Actiris, waar we het ons voorgelegde begrotingsvoorstel hebben verworpen.

Ze hebben ervoor gezorgd dat er ingrijpende correcties zijn doorgevoerd en hebben aangetoond dat de strijd loont. Maar ze hebben er ook aan herinnerd dat niets ooit definitief is.

De strijd voor gelijkheid en democratie versterken

ABVV-Brussel heeft ook op een ander cruciaal terrein de strijd gevoerd: dat van de democratie, de gelijkheid en het antifascisme.

Een front tegen extreemrechts

ABVV-Brussel heeft haar antifascistisch werk versterkt, met name met de begeleiding van de antifascistische vakbondsgroep, waarin militanten en delegees samenkomen om zaken te bespreken die verband houden met de opkomst van extreemrechts, haatspraak en strategieën om de arbeidswereld te verdelen.

Op **16 juni 2024**, daags na de Europese verkiezingen die in verschillende landen gekenmerkt werden door de opmars van extreemrechts, trotseerden meer dan 4.500 mensen de regen om in de straten van Brussel te betogen tegen racisme en fascisme.

ABVV-Brussel was daar sterk aanwezig, met onze vakbondsbestelwagens vooraan in de optocht. Omdat het belangrijk was om duidelijk te maken dat de vakbeweging altijd een bolwerk is geweest en zal blijven tegen extreemrechts, tegen haatspraak en tegen elke vorm van verdeeldheid in de arbeidswereld.

We nemen ook actief deel aan de 8 mei-coalitie, met een duidelijke eis: van **8 mei**, de dag van de overwinning op het fascisme, weer een feestdag maken in België. Want de antifascistische herinnering mag niet beperkt blijven tot de geschiedenisboeken. Ze moet voortleven in onze strijd van vandaag.

De antifa-groep heeft overigens net een handleiding opgesteld voor vakbondsafgevaardigden: een echte educatieve tool om inzicht te krijgen in de culturele strijd die vandaag door extreemrechts wordt gevoerd, maar ook om concrete argumenten en instrumenten aan te reiken tegen racistische, reactionaire en discriminerende uitlatingen die steeds vaker voorkomen, soms zelfs op de werkvloer.

Deze «Overlevingsgids voor extreemrechtse praat bij de koffiemachine» wordt op **29 mei** gepresenteerd tijdens een seminarie sociale actualiteit van CEPAG Brussel.

Een levendige feministische strijd

De strijd voor gelijkheid stond ook centraal in onze acties, met een immer actief Vrouwencomité Eliane Vogel-Polsky.

Of het nu gaat om de betogingen van **8 maart 2025** en **2026**, die duizenden mensen op de been brachten in de Brusselse straten, de acties ter gelegenheid van Unequal Pay Day op **17 oktober**, een grotere zichtbaarheid in de vakbondsacties of een bijzonder actieve en zichtbare stand op **1 mei**, het Vrouwencomité heeft ten volle bijgedragen aan een levendige feministische strijd binnen ABVV-Brussel.

Deze mobilisaties hebben ons aan één essentieel ding herinnerd: de rechten van vrouwen blijven bedreigd en bezuinigingen hebben altijd een sociaal en een genderspect. Vrouwen zijn namelijk oververtegenwoordigd in precare jobs, opgelegde deeltijds werk, onderbroken loopbanen en banen in de zorg en de non-profitsector. Wanneer pensioenen, openbare diensten, werkloosheidsuitkeringen of de sociale zekerheid worden aangevallen, zijn het vaak zij die de prijs betalen.

Een nieuwe generatie militanten opleiden en mobiliseren

Ook de ABVV-Brussel Jongeren waren aanwezig bij de protesten tegen Arizona, bij acties voor vrouwenrechten, bij het antifascistische werk en in de 8 mei-coalitie.

Ze hebben met name solidariteits- en vakbondsacties gevoerd samen met de studenten van de VUB tegen de maatregelen in het onderwijs die minister Demir op **11 december 2025** had genomen, en ook aan de ULB op **8 en 9 maart 2026**. Ze stonden ook bij de stakingsposten van Audi en hebben belangrijk vakbondswerk verricht om de platformmaaltijdbezorgers te ondersteunen.

Met straatpermanenties, hulp- en begeleidingsacties, hun deelname samen met de BTB aan de Dag van de Bezorgers en de kerstactie die voor de werknemers in de sector werd georganiseerd, hebben ze ertoe bijgedragen deze werknemers, die tot de meest kwetsbare op de arbeidsmarkt behoren, te visibiliseren.

De ABVV-jongeren hebben ook belangrijk werk verricht op het vlak van opleiding en militante structurering, met de organisatie van 'Classes de lutte', een ABVV-jongerenkamp en weekend, maar ook educatieve rondleidingen in de rijkste wijken van Brussel, met name in Prins van Oranje in Ukkel en Witte Vrouwen in Sint-Pieters-Woluwe, om mensen bewust te maken van de sociale en territoriale ongelijkheid in onze stad, maar ook van de NIMBY-weerstand tegen sociale woningbouwprojecten in bepaalde welvarende gemeenten.

Dit werk is van onschatbare waarde. Want een vakbond die zijn nieuwe generatie militanten niet opleidt, verzwakt. En omdat het benaderen van jongeren, mensen in een precare situatie en platformwerkers al een begin is van de opbouw van de strijd van morgen.

Een ongekennde mobilisatie tegen de uitsluitingen van de werkloosheid

Een ingrijpende hervorming met verstrekkende gevolgen

Overigens is er één hervorming van de Arizonaregering die er deze periode duidelijk uitspringt, en dat is uiteraard de tijdsbeperving van de werkloosheidsuitkeringen.

Deze maatregel is buitengewoon hardvochtig.

Dit is een frontale aanval op de sociale zekerheid, op de arbeidsmarkt en in het bijzonder op Brussel.

Ze zal veel bredere gevolgen hebben dan alleen voor de mensen die worden uitgesloten, doordat ze druk uitoefent op de arbeids- en loonvoorwaarden van alle werknemers en werknemers.

In Brussel treft deze hervorming een Gewest dat al gekenmerkt wordt door precariteit¹, door onderbroken loopbanen en door diepe sociale ongelijkheden.

Want in Brussel zijn de gevolgen enorm: in 2026 zullen bijna 45.000 mensen in het gewest van dit recht worden uitgesloten. En onder hen zijn er meer dan 20.000 vakbondsleden van ABVV-Brussel.

Achter deze cijfers gaan ontwrichte levens schuil. Kwetsbare gezinnen. Huur die niet meer betaald kan worden. Schulden die zich opstapelen. Extra druk op de OCMW's. Een toename van de armoede. En, maar al te vaak, sociaal en huiselijk geweld dat toeneemt in gezinnen die al kwetsbaar zijn.

¹ <https://www.vivalis.brussels/fr/publication/barometre-social-2025>

Informereren, beschermen, mobiliseren

In reactie op deze hervorming heeft ABVV-Brussel een massale informatie- en mobilisatiecampagne gevoerd.

Om ons politiek tegen deze hervorming te verzetten.
Om onze leden te informeren.
Om ons personeel te begeleiden, op te leiden en te beschermen.
En om de betrokkenen zelf te mobiliseren.

We hebben flyers uitgedeeld voor onze werkloosheidsdiensten. Infosessies georganiseerd. Gerichtte berichten op onze website geplaatst. In de media het woord gevoerd. Informatiebrieven verstuurd.

We hebben één essentieel punt benadrukt: ABVV-Brussel is een uitbetalingsinstantie, maar het is de Arizonaregering samen met de RVA die de werkloosheidsreglementering bepaalt.

Dat moest duidelijk worden gezegd, om de spanningen te verminderen, om te voorkomen dat de gerechtvaardigde woede over de hervorming zich tegen ons personeel zou keren en om degenen te beschermen die in de frontlinie de sociale nood opvangen.

We wilden deze woede ook omzetten in mobilisatie.

Dat is de hele bedoeling van de actie “100.000 banen in Brussel, waar zijn ze? », die op **4 februari** voor het BECI werd georganiseerd samen met uitgesloten werklozen.

Door symbolisch cv's in te dienen, wilden we de werkgevers herinneren aan een simpele realiteit: deze mensen zijn niet «inactief». Ze zoeken werk, ze zijn beschikbaar, maar het is de arbeidsmarkt die hen afwijst.

Een transversale vakbondsmobilisatie

Deze hervorming van de werkloosheid heeft volledig ABVV-Brussel gemobiliseerd.

Allereerst de DBW, die de concrete gevolgen van de uitsluitingen in de frontlinie moest voorbereiden.

Daarnaast hebben we een cel opgezet voor het aantekenen van beroep, bestaande uit 3 VTE, die meer dan 1.200 beroepsaantekeningen tegen de uitsluitingen hebben geregistreerd.

Vervolgens werden de sociale diensten in de eerstelijns rechtstreeks geconfronteerd met de bezorgdheden, de vragen en de menselijke drama's die deze hervormingen met zich meebrachten.

De dienst Habiter Bruxelles heeft de toename gemerkt van problemen met de toegang tot sociale bijstand, huurachterstanden, het risico op woonstverlies en steeds gewelddadiger en onstabielere gezinssituaties.

De SPI-dienst van zijn kant heeft een aanzienlijke stijging van het aantal deelnemers gezien, met mensen die zich snel willen omscholen naar opleidingen die leiden tot knelpuntberoepen.

Maar ook hier is de sociale realiteit zwaarder geworden: toegenomen complexiteit van de OCMW-procedures, vertragingen bij de uitkeringen, overmatige schuldenlast, de noodzaak van intensievere sociale begeleiding, soms zelfs ten koste van de tijd die aan de opleiding wordt besteed.

Ook de studiedienst heeft een centrale rol gespeeld bij de analyse van de gevolgen van deze maatregelen voor Brussel, de gemeenten, de OCMW's, de werkgelegenheid en het gewestelijk beleid. Dit vormde een belangrijke bijdrage aan onze standpunten, analyses, IGB-nota's, opleidingsactiviteiten, publicaties en publieke pleidooien.

CEPAG Brussel heeft de werknemers bewust gemaakt van de problematiek via basisopleidingen en de organisatie van een specifiek actualiteitsseminarie over de werkloosheidsuitsluitingen.

Ten slotte werd er intensief beroep gedaan op de dienst Actie en Communicatie voor de informatie- en mobilisatiecampagne, met de productie van toegankelijke en pedagogische inhoud, de creatie van een speciaal en regelmatig bijgewerkt menu op onze website, een versterkte aanwezigheid in de media, duidelijke standpunten in het publieke debat en aangepaste instrumenten om de betrokkenen rechtstreeks te informeren.

Kortom: ABVV-Brussel heeft niet alleen gereageerd. Ze heeft zich georganiseerd.

Vandaag de dag zijn we een onmisbare speler op dit gebied. Dat is geen toeval. Het is het resultaat van gestructureerd, collectief en vastberaden werk.

We willen hier graag al onze teams bedanken die, in een uiterst moeilijke context, het beste van zichzelf hebben gegeven om deze essentiële taak te vervullen die een vakbond moet vervullen: informeren, begeleiden, beschermen. En die dit blijven doen ondanks een uiterst gecompliceerde situatie.

Sociaal overleg en belangenbehartiging in Brussel

Rode lijnen en syndicale standpunten

Naast deze vakbondsacties heeft ABVV-Brussel intensief politiek werk verricht in de Brusselse sociale overlegorganen.

Kort na de verkiezingen hebben we, samen met het gemeenschappelijk vakbondsfront, rode, groene en blauwe lijnen getrokken met het oog op de vorming van de nieuwe regeringsmeerderheden.

In **september 2024** heeft ABVV-Brussel ook haar eigen rode lijnen getrokken in reactie op de verschuiving van het politieke zwaartepunt naar rechts: afwijzing van een nieuwe staatshervorming, afwijzing van bezuinigingen, behoud van de koopkracht, eerbiediging van het sociaal overleg, voorwaarden voor steun aan bedrijven, bestrijding van sociale dumping en fraude, verdediging van de toegang tot werk, huisvesting en gezondheidszorg.

Helaas hebben we gelijk gekregen.

De Arizona-regering heeft antisociale hervormingen van ongekende omvang doorgevoerd en blijft dat doen.

En veel van deze maatregelen treffen Brussel nog harder.

De beperking van de werkloosheidsuitkering tot één jaar staat uiteraard centraal in dit offensief. Maar er is ook het beleid voor de re-integratie van langdurig zieken, dat extra middelen zal vergen van de Gewesten en de openbare instanties, zonder garantie dat die middelen daadwerkelijk beschikbaar zullen zijn.

Er zijn ook begrotingskeuzes die rechtstreeks van invloed zijn op de hoofdstedelijke functie van Brussel:

- De verlaging van het federale budget voor Beliris met 30 %, wat neerkomt op 125 miljoen euro minder over een periode van vijf jaar, ten koste van de plannen voor huisvesting, mobiliteit en werkgelegenheids- en opleidingscentra.
- Het schrappen van bepaalde symbolische en structurerende investeringen, zoals de renovatie van het Jubelpark die was gepland in het kader van de 200ste verjaardag van België.
- Ten slotte de aantasting van sectoren die bijzonder sterk aanwezig zijn in Brussel, zoals de cultuur en de federale instellingen, of zelfs, op een bepaald moment, de idee om het kunstenaarsstatuut ter discussie te stellen.

Dit alles toont één ding aan: Brussel betaalt een bijzonder hoge prijs voor de keuzes van de Arizonaregering.

Een verborgen institutionele hervorming

De hervormingen van de Arizonaregering zijn niet alleen een stap terug op sociaal vlak.

Het gaat hier om een politiek project.

En het gaat in feite ook om een institutionele hervorming die stiekem en via een omweg wordt doorgevoerd, waarbij de kosten geleidelijk worden verschoven van de sociale zekerheid naar de gewesten, de gemeenten en de OCMW's.

En die verschuiving is allesbehalve territoriaal neutraal: bijna 80 % van de mensen die van de werkloosheidsuitkering worden uitgesloten, zijn Walen en Brusselaars, tegenover ongeveer 20 % Vlamingen. Van de 250 gemeenten die procentueel gezien het zwaarst getroffen zijn door uitsluitingen van de werkloosheidsuitkering, liggen er 244 in Wallonië en Brussel. De eerste Vlaamse gemeente, Antwerpen, komt pas op de 140^e plaats.

Met andere woorden: de federale overheid organiseert bezuinigingen en sociale achteruitgang, terwijl de lokale overheden de explosieve toename van de armoede moeten opvangen en de budgettaire kosten daarvan moeten dragen.

Dit is een manier om de onderlinge solidariteit nog verder te verzwakken en tegelijkertijd de reeds kwetsbare lokale overheden onder druk te zetten.

De rol van ABVV-Brussel in het gewestelijk overleg

In deze context heeft ABVV-Brussel zijn plaats in het gewestelijk sociale overleg volop ingenomen.

Ruim voor de verkiezingen van **juni 2024** hebben we meegewerkt aan de werkzaamheden van de sociale partners om de sociaal-economische prioriteiten voor de legislatuur 2024-2029 te bepalen.

Na de verkiezingen werd dit werk voortgezet met de bepaling van 48 prioritaire maatregelen voor het Gewest.

Vervolgens hebben de sociale partners, geconfronteerd met de institutionele impasse en het langdurige ontbreken van een volwaardige regering, voorstellen gedaan en waarschuwingen geuit.

In **juni 2025** heeft Brupartners dan ook 10 dringende prioriteiten vastgelegd die zelfs in het kader van lopende zaken moesten worden aangepakt. Dit werk heeft op **1 oktober 2025** geleid tot de organisatie van een sociale top, waar de Brusselse regering in lopende zaken en de sociale partners bijeenkwamen om deze prioriteiten te bespreken.

ABVV-Brussel heeft zich ook sterk ingezet in de Audi-taskforce om de betrokken werknemers te verdedigen, na te denken over de herbestemming van de site en de criteria voor de toekomstige herinrichting ervan te bespreken.

Tegelijkertijd hebben we de noodzaak benadrukt van een echt industrieel plan voor Brussel, gebaseerd op een duurzame, inclusieve industrie die kwaliteitsbanen creëert.

Ten slotte heeft ABVV-Brussel binnen Brupartners, Actiris, Bruxelles Formation en andere overlegorganen aangedrongen op de noodzaak van een gewestelijk actieplan dat opgewassen is tegen de sociale schok die de hervorming van de werkloosheidsuitkeringen teweegbrengt.

Aan het roer bij Brupartners

Sinds **1 juli 2025** bekleedt Florence Lepoivre het voorzitterschap van Brupartners.

Dat is een grote verantwoordelijkheid. Het is ook een erkenning van de rol die ABVV speelt in het sociale evenwicht in Brussel.

In 2025 heeft Brupartners onder meer 21 adviezen op verzoek en zes consensuele initiatiefadviezen uitgebracht over belangrijke onderwerpen: klimaat, ziekenhuissector, industrie, gelijkwaardigheid van diploma's, water, arbeidsmarkt en transitie. In 2026 zijn er al 6 adviezen en 2 initiatiefadviezen uitgebracht over de energetische renovatie van woningen en duale opleidingen.

Dit werk toont één ding aan: zelfs in een periode van politieke impasse zijn de sociale partners doorgeslagen met het produceren van analyses, voorstellen en zingeving.

Dit werk bleef niet beperkt tot de grote overlegfasen.

Er werd ook een omvangrijk werk geleverd van analyse, opleiding en vakbondsproductie binnen ABVV-Brussel.

De studiedienst heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de werkzaamheden van het IGB, maar ook aan vakbondsraden, fora, opleidingen en publicaties over essentiële thema's voor Brussel: de gevolgen van de uitsluiting van de werkloosheid voor het Gewest, de gemeenten en de OCMW's, uitdagingen op het gebied van welzijn-gezondheid, toegang tot water en energie, de huisvestingscrisis, de impact van AI op arbeid en mobiliteitsvraagstukken.

Dit is essentieel werk: inzicht verschaffen, militanten toerusten en het collectieve vermogen om te analyseren en te handelen versterken.

Syndicale waakzaamheid tegenover de nieuwe Brusselse regering

Ondertussen is er eindelijk een Brusselse regering gevormd. Ja, Brussel had een regering nodig. Ja, er moest een einde komen aan de instabiliteit.

Maar we blijven waakzaam.

De gewestelijke beleidsverklaring werd op **23 februari** jongstleden gepresenteerd, op basis van een meerderheidsakkoord van amper 24 pagina's.

En wat onze eerste analyses laten zien, is een begrotingskoers die in het teken staat van bezuinigingen.

Een terugkeer naar het evenwicht wordt aangekondigd voor 2029. We betwisten niet dat een serieus begrotingstraject noodzakelijk is. De echte vraag ligt elders: waarom moet het Brussels Gewest het evenwicht bereiken vóór de andere deelstaten van het land? Hoe wordt dat opgebouwd? En vooral, wie betaalt de rekening?

Op dit moment wijst alles er op dat de zwaarste lasten in de eerste plaats zullen rusten op de openbare diensten, het verenigingsleven, de non-profitsector, de werkende bevolking en de Brusselse gezinnen, terwijl bedrijven, vastgoedontwikkelaars en de meer welgestelden relatief gespaard lijken te blijven.

De eerste signalen zijn er al: aankondigingen van banenverlies bij Hub.brussels, bezorgdheid over de toekomst van talrijke banen bij de Brusselse Huisvestingsmaatschappij (BGHM), een wervingsstop, toenemende druk op openbare en verenigingsactoren... Even zoveel beslissingen die nochtans essentiële diensten voor de Brusselaars nog verder op de helling zetten.

Deze bezuinigingen komen op het slechtst mogelijke moment.

Op het moment dat de uitsluitingen van de werkloosheid met volle kracht op het Gewest gaan wegen. Op het moment dat de OCMW's al onder druk staan.

Op een moment dat de huisvestingscrisis nog steeds acuut is.

Op een moment dat de non-profitsector al verzwakt is door twee jaar van lopende zaken.

En op een moment dat de tewerkstellings- en opleidingsorganisaties meer zullen moeten doen met minder.

De instrumenten van ABVV-Brussel versterken

Tegenover deze politieke en maatschappelijke ontwikkelingen volstaat het niet om gelijk te hebben.

We moeten in staat zijn om actie te ondernemen, te informeren, te organiseren en onze strijd zichtbaar te tonen, maar ook om op de lange termijn vol te houden. En daarom moesten we een aantal van onze instrumenten grondig herzien.

Onze communicatiemiddelen vernieuwen

De verantwoordelijke van de dienst Actie & Communicatie heeft op **2 mei 2024** zijn functie neergelegd. De dienst moest een nieuw team samenstellen.

Er moest dus personeel worden aangeworven. Er moest worden geherorganiseerd. En bovenal moest er weer richting aan worden gegeven. Met een duidelijk doel voor ogen: van de dienst een instrument maken dat ABVV-Brussel en zijn centrales valoriseert.

We zijn begonnen met de basis: ABVV-Brussel leesbaarder maken.

- **Vernieuwing van de digitale tools**

Begin 2025 werd de nieuwe website gelanceerd. Een website die overzichtelijker, beter gestructureerd en dynamischer is, en bovendien publieksgericht is – en zich dus niet langer uitsluitend richt op onze interne structuren.

Vandaag is deze website functioneel, flexibel en evolutief. Ze is intern volledig aanpasbaar, waardoor we veel sneller kunnen reageren op sociale en politieke actualiteit. We publiceren er voortaan zeer regelmatig interviews, opiniestukken, nieuwsartikelen en informatie die rechtstreeks verband houdt met de mobilisaties en uitdagingen die de Brusselse werkwereld raken.

In dezelfde lijn is de website van CEPAG Brussel volledig intern gerealiseerd. Ook hier met een duidelijk doel: het werk van permanente vorming en de seminars over sociale actualiteit van CEPAG Brussel volledig onder de aandacht brengen.

- **Ontwikkeling van de digitale communicatie**

Vervolgens hebben we een duidelijke koerswijziging ingezet: die van een echte digitale communicatiestrategie. Want tegenwoordig is aanwezig zijn niet meer voldoende.

Je moet zichtbaar, hoorbaar en geloofwaardig zijn.

Digitale communicatie is een strijdmiddel. Een middel om ons imago vorm te geven, draagvlak te creëren en de stem van ABVV-Brussel te laten wegen op het publieke debat.

En de resultaten zijn er: in twee jaar tijd zijn we met meer dan 30 % gegroeid op Facebook, met meer dan 270 % op Instagram en hebben we een echte aanwezigheid opgebouwd op LinkedIn.

Dit is geen doel op zich – we kwamen van ver... – maar het is een duidelijk signaal: ABVV-Brussel neemt zijn plaats in de publieke ruimte weer in.

- **Wegen op het publieke debat**

We hebben ook een nieuw, essentieel onderdeel van onze communicatie ontwikkeld: de persrelaties. Met een eenvoudig uitgangspunt: niet langer passief het nieuws ondergaan, maar er zelf invloed op uitoefenen.

Tegenwoordig wordt ABVV-Brussel regelmatig om commentaar gevraagd over belangrijke Brusselse onderwerpen. En dat is van belang. Want zo kunnen we het debat sturen, soms zelfs al in een vroeg stadium, door informeel met journalisten te praten.

- **Onze strijd zichtbaar maken**

Communicatie vindt echter niet alleen achter een scherm plaats. Ze gebeurt ook op straat.

We hebben de zichtbaarheid van ABVV-Brussel bij acties dan ook versterkt, met een sterkere fysieke aanwezigheid, een proactiever mediabeleid en liveverslaggeving op sociale media.

Met één doel: onze strijd en degenen die deze strijd voeren, zichtbaar maken.

- **Een vernieuwde 1 mei**

En dan is er nog 1 mei, dat voor ABVV-Brussel een belangrijk moment is en blijft.

Voor de editie van 2025 zijn we vrijwel vanaf nul begonnen, waardoor we de organisatie grondig hebben kunnen herbekijken met de invoering van een uniform betalingssysteem voor de bars, een versterking van de financieringsbronnen en een herindeling van de opstelling op het terrein.

We hebben ook de banden met de verenigingssector aangehaald, want 1 mei is niet alleen een vakbondsgebeurtenis, maar ook een moment waarop verschillende strijdpunten samenkomen.

We wilden al dit werk voortzetten en uitbreiden in 2026 met een duidelijke ambitie: van 1 mei een meer politiek, geëngageerd en mobiliserend moment maken:

Met de productie en verspreiding van een flyer, om onze eisen kracht bij te zetten en de mobilisatie tot na 1 mei te verlengen

Met het onder de aandacht brengen van de nationale begroting op 12 mei

Met het artistieke programma, waarvoor we voor het eerst een projectoproep gelanceerd hebben aan de kunstenaars van de P700 met een duidelijk doel: onze aangesloten kunstenaars in de schijnwerpers zetten, cultuur tot een hefboom voor mobilisatie maken en expressievormen ontwikkelen die rechtstreeks verband houden met de sociale strijd.

Ten slotte hebben we gekozen voor een resoluut geëngageerd muzikaal programma

- **Solidaire Apero: de banden met de progressieve politieke wereld en het verenigingsleven weer aanhalen**

We wilden ook gezellige ontmoetingsmomenten creëren voor onder militanten, met name via de ‘Solidaire Apero’ die door ABVV-Brussel in samenwerking met Solidaris Brabant werden georganiseerd.

Dit jaar vond al de tweede editie van dit initiatief plaats, dat enkele dagen voor 1 mei werd georganiseerd met als doel een meer informeel ontmoetingsmoment te creëren tussen militanten, delegees, partners uit het verenigingsleven en actoren uit de progressieve Brusselse wereld.

Het is de bedoeling dat deze Solidaire Apero geleidelijk aan uitgroeit tot een echte militante en gezellige traditie van ABVV-Brussel, een moment waarop de banden, de solidariteit en het gevoel van collectieve verbondenheid met onze strijd kunnen worden versterkt.

En in de bijzonder moeilijke sociale en politieke context waarin we ons bevinden, zijn ontmoeting, uitwisseling en een collectieve zuurstofbubbel belangrijker dan ooit.

Verder werd de communicatiedienst nauwer betrokken bij de publicaties van ABVV-Brussel, met een eenvoudig doel: onze inhoud toegankelijker, leerzamer en impactvoller maken.

Ten slotte hebben we de videoproductie sterk uitgebreid. Hierdoor konden we gevarieerde inhoud produceren: oproepen tot mobilisatie, getuigenissen, reacties op de politieke actualiteit, uitzendingen (Poil à gratter – ACOD Onderwijs) ... En vooral: we hebben het woord meer aan de werknemers en de afgevaardigden gegeven.

Vandaag zijn onze communicatiemiddelen beter geïntegreerd. We zijn reactiever, coherenter en creatiever.

Maar de uitdaging is nu om nog een stap verder te gaan: de band met het terrein versterken, de afgevaardigden meer aan het woord laten, om concreet te tonen wat een vakbond betekent in het leven van de mensen.

Met het oog op de toekomst en in de aanloop naar het congres van juni 2027 verbinden wij ons er ook toe de statuten van ABVV-Brussel te actualiseren.

Uitbreiding van de activiteiten van CEPAG Brussel

Ondanks wijzigingen in het team heeft CEPAG Brussel zijn werk verdergezet en ontwikkeld.

En dat is belangrijk. Want permanente vorming is een cruciaal instrument voor emancipatie, bewustwording en het versterken van de krachtsverhoudingen.

Sinds 2024 heeft CEPAG Brussel zijn activiteiten uitgebreid: seminars over actuele maatschappelijke thema's, thematische opleidingen, opleidingen voor delegees, tentoonstellingen en externe partnerschappen.

Het heeft met name partnerschappen ontwikkeld met Bruxelles Formation om meerdere sessies per jaar te organiseren over sociale zekerheid en overleg binnen bedrijven.

Zo konden in 2025 meer dan 600 uren erkende permanente vorming worden gegeven. Achter dit cijfer schuilt een zeer concrete realiteit: groepen delegees in opleiding, seminars die een breed publiek samenbrengen, opleidingen die een beter begrip van de economische en sociale uitdagingen mogelijk maken, en culturele activiteiten die de herinnering aan de strijd, kritische analyse en collectief engagement met elkaar verbinden.

CEPAG Brussel zal dit werk blijven versterken, met name met de geplande lancering van een actiegroep voor de rechten van mensen zonder papieren, in samenwerking met federaal ABVV.

Ook hier is het doel duidelijk: instrumenten aanreiken om de situatie te begrijpen, het kritisch denkvermogen aan te scherpen en de collectieve organisatie van de werkwereld ondersteunen.

De cel Gelijkheid-Diversiteit die almaar sterker opkomt tegen ongelijkheid op het werk

Loonkloof, onvrijwillig deeltijds werk, preciaire arbeidscontracten, discriminatie, racisme, seksisme, discriminatie op grond van seksuele geaardheid of genderidentiteit... ABVV-Brussel zet zijn strijd tegen alle vormen van ongelijkheid en discriminatie op de arbeidsmarkt voort.

De Cel Gelijkheid – Diversiteit, bestaande uit een diversiteitsadviseur en een genderadviseur, ondersteunt ABVV-Brussel, de vakbondsafgevaardigden in bedrijven en sectoren met tools, opleidingen, campagnes en concrete acties die gericht zijn op het bevorderen van gelijke behandeling, het bestrijden van discriminatie en het versterken van inclusie op het werk.

Beter onthalen en beter doorverwijzen

In dezelfde geest zijn we ook begonnen met de verbetering van de toegang van de diensten van ABVV-Brussel en zijn beroepscentrales, om beter in te spelen op de behoeften in het veld en de veranderende sociale realiteit.

Want vandaag de dag weten te veel mensen niet altijd tot wie ze zich moeten wenden en vinden ze niet altijd even gemakkelijk de weg naar onze organisatie.

Te veel werknemers, met of zonder baan, te veel gepensioneerden, te veel mensen met administratieve problemen of een digitale kloof, geïsoleerd op hun werkplek, hebben moeite om snel hulp, advies of begeleiding te vinden.

In die logica werken we aan de oprichting van een eerstelijnsdienst in de Hoogstraat 48.

Het doel is duidelijk: een toegankelijk en concreet eerste aanspreekpunt bieden voor mensen die hulp zoeken, die een vraag hebben over hun rechten, werkloosheid, werk, pensioen of administratieve procedures, maar niet altijd weten tot wie ze zich moeten wenden.

Deze dienst is niet bedoeld om alles te doen. Ze vervangt uiteraard niet wat er al bestaat binnen ABVV-Brussel en de centrales. Ze is bedoeld om mensen op te vangen, naar hen te luisteren, eerste hulp te bieden en vooral om hen snel door te verwijzen naar de juiste dienst, de juiste centrale of de juiste partner.

Ook dat is een vakbondsuitdaging.

Een vakbond moet natuurlijk strijdbaar zijn.

Maar een vakbond moet ook toegankelijk, begrijpelijk en concreet nuttig zijn in het dagelijks leven van de mensen.

Met dit project willen we zowel de Brusselaars beter verwelkomen en het publiek beter begeleiden, als het imago van ABVV-Brussel van een toegankelijke, gastvrije en oplossingsgerichte vakbond versterken.

De keuze voor de Hoogstraat 48 is niet toevallig.

Het is een strategische, zichtbare locatie in het hart van Brussel. Het moet een sterk ankerpunt worden voor de syndicale aanwezigheid in de stad.

In een periode van uitsluiting, inperking van rechten en steeds complexere trajecten, is dit soort instrument essentieel.

Het is de weerspiegeling van waar we naar streven: ABVV-Brussel dichterbij brengen bij de mensen die we verdedigen en hun reële noden.

Besluit

De afgelopen twee jaar waren geen gewone jaren.

We hebben te maken gehad met de grootste uitdagingen die ABVV-Brussel in jaren heeft gekend.

We hebben te maken gehad met een sociaal offensief dat ongemeen hard is. Met grote politieke instabiliteit in Brussel. Met een hervorming van de werkloosheidsuitkeringen die het leven van tienduizenden mensen ingrijpend zal veranderen.

Te midden van deze storm is ABVV-Brussel standvastig gebleven.

We hebben ons georganiseerd.

We hebben weerstand geboden.

We hebben geïnformeerd, begeleid en beschermd.

We hebben ook geanalyseerd, voorstellen gedaan en gemobiliseerd.

Kortom, we hebben ons volledig ingezet om Brussel en de arbeidswereld te verdedigen.

Dit alles zou niet mogelijk zijn geweest zonder de inzet van onze teams, onze militanten, onze delegees, de leden van het IGB, het GUB en de beroepscentrales die in deze bijzonder moeilijke periode samen met ons koers hebben gehouden.

We willen hen hierbij oprecht bedanken voor hun vertrouwen, hun steun en hun vastberadenheid.

Maar we weten het: er liggen nog andere, even belangrijke uitdagingen voor ons.

We zullen het bezuinigingsbeleid moeten blijven bestrijden.

We zullen de openbare diensten, de sociale zekerheid en de collectieve rechten moeten verdedigen.

We zullen ook Brussel, zijn inwoners en zijn werkers moeten verdedigen tegen alle logica die concurrentie, onzekerheid en het 'ieder voor zich'-denken in de hand werkt.

Meer dan ooit hebben we behoefte aan een strijdbaar, helder vakbondswerk dat verankerd is in de realiteit en in staat is om weerstand te bieden, voorstellen te doen en de krachtsverhoudingen te bepalen.

Dat is de koers die we de afgelopen twee jaar hebben trachten te varen.

En dat is de koers die we samen moeten blijven varen.

ABVV

FGTB

BXL

